

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti profeman velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr

V administraciji profeman, velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, L. 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 9.

V Ljubljani, v četrtek 12. januarija 1893.

Letnik XXI.

Bog brez pravice.

Na Dunaju zboruje državnozbornski odsek za novi kazenski zakonik. Dne 9. t. m. sta bili na dnevnem redu poglavji, govoreči o hudodelstvih in prestopkih zaradi motenja vere in zaradi zakona. — Vladni predlog glede kazni pri motenju vere je bil ostrijši nego dosedanji; glasil se je: Kedor javno sramoti Boga ali spodkopuje vero v Boga; kaznuje se z ječo največ do treh let.

Vsak človek naj je katoličan, žid ali mohamedan, ki stoji na pozitivnem, verskem stališču, ter je prepričan, da je človek odvisen od Boga kot svojega absolutnega gospodarja, bo brezpogojno pritrtil takemu postavnemu določilu. Le kedor stoji na ateistični brezbožni podlagi, on se bo upiral takemu zakonitemu določilu. In takih je bilo v tem odseku — večina. —

Poročevalec Pininski je predlagal, naj se črtajo besede „ali spodkopuje vero v Boga“, češ da bi bila tudi strogo vednostna dela, govori in predavanja, ki morejo razrušiti vero v Boga, obsežna v tem določilu, kar bi bilo seveda v nasprotju z državnimi zakoni, ki zagotavljajo popolno svobodo vede in nauka. Po mnenju tega moža so torej nedotakljivi državni temeljni zakoni, kateri so vendar po zakonitem potu lahko spremene vsaki dan, rušiti se pa smejo brez skrbi večno veljavni zakoni Boga in Stvarnika.

V enakem smislu sta govorila Staročeh (!) in žid dr. Zucker in nemški liberaler dr. Kopp, ki bi bil rad še bolj omejil kazni. — Justični minister grof Schönborn je odločno zagovarjal vladne predloge, zatrjujoč, da vera v osebnega Boga je prevažna socialna podlaga, ki potrebuje vsestranskega

varstva. Vlada je zato mnenja, da se morajo strogo kaznovati dejanja, s katerimi se spodkopuje vera v Boga.

Dr. Šorn in dr. Pattai sta krepko branila vladni predlog ter povdarjala da treba strogih zakonitih določil prot ateistični propagandi, ki se vedno bolj razširja tudi po Avstriji. V kljub temu pa je bil vladni predlog odklonjen z 9 glasovi proti 4.

Gledé zakona dokazoval je Levicki, da ni sodnijski zasledovati ljudi zaradi prešeštva, to da bi bilo nemoralno, ker bi pospeševalo le ovađustvo pri sodiških in zapletalo ljudi v mnogoštevilne tožbe. To mu sicer ni obveljalo, pač pa je odsek z večino glasov sklenil, da poskusa prešeštva ni sodnijsko zasledovati.

Take razprave, pripravljajoče predloge za naš državni zbor, so v mnogem oziru značilne.

Ako obvelja v odseku sklenjeni predlog tudi v državnem zboru, tedaj bi se tudi v prihodnje brez kazni smela spodkopavati vera v Boga. Brez kazni se torej smejo rušiti temelji, na katerih trdno sloni človeška družba. — V takih razmerah ni več nič čudnega na svetu, čudna tudi ni — panamska afera! — Moderne države imajo popolnoma ateistične postave.

To razpravo naj si pa blagovoljno zapomnijo tudi oni, ki trde, da vera s politiko ni v nobeni zvezi, da imajo torej n. pr. katoliki ali celo duhovniki prosto roko v politiki, da smejo v tem oziru postopati tudi v nasprotju s svojimi škofi. Volitev n. pr. pravijo je strogo politična stvar, v tem ima torej katolik popolno prosto roko. In vendar bodo v tem slučaju od ljudstva izvoljeni poslanci v tem odločevali, ali se sme vera v Boga spodkopavati ali ne. Strogo — politična stvar ali „posvetna politika“ je v tem slučaju strogo verska stvar.

Ta razprava nam pa tudi kaže, kakšne elemente združuje pri sedanjih razpravah grof Taaffe za državnozbornsko večino. Ateisti in verni kristijani naj se združijo v tej večini!! — S tega stališča zdeti se nam morajo taka pogaianja naravnost smešna in milovati moramo državo, v kateri so temeljni pojmi tako zmedeni, da je kaj takega sploh mogoče. Ako se zvari kaka večina v sedanjih razmerah, gotovo je, da bo v kvar krščanstvu in sploh pozitivni veri. Krščanski poslanci, tudi slovenski, naj tega nikari ne prezró! Liga + 22

Kje se ponareja?

S Primorja, dne 6. januarija.

(Konec.)

Zopet: „Zajedno ga pozivljamo, da ponatisne vse naše odstavke v celoti!“ (103.) Da, „Edinost“, to bi bilo v resnici najbolje, kajti še le potem bi Slovenci spoznali „Edinost“ v pravi podobi. Lepa misel! Ker si pa Ti to misel sprožila, in ker velja v tem sebičnem svetu pravilo „do ut des“, oziroma „da ut dem“, „daj da ti dam“, — ponatisni najprej Ti vse naše članke proti Sebi, da bodo Tvoji čitatelji spoznali, kako Ti falzifikuješ Kristusov nauk na kvar narodnosti slovenski.

Nekaj naivnega „Edinost“ piše (103): „Mi nalagamo ... našemu nasprotniku, da nam priobči rešitev te naloge: O cerkvi, o narodnosti, v čem se vjemati, v čem se razločujeti. Mi našemu nasprotniku dajemo časa do 15. januarija 1893, kajti mi nismo otroci.“

„Edinost“ se je že potožila, da jej ne odgovarjamo na to, kar bi ona hotela. To se

LISTEK

Gozdarjev sin.

(Povest iz domačega življenja. — Spisal F. S. E.)

(Dalje.)

V teh burnih časih je pa potrebovala država mnogo vojakov, hrabrih sinov, da rešijo vladarja in zmorejo silne nemirneže. Ali kdo bi šel drage volje, tebi nič meni nič, na vojsko zoper hudokrvne Lahone? Kmetje so pripisovali svoja posestva sinovom ter jih drago odkupovali, da jim ni bilo treba nositi vojaške suknje. Mnogo jih je pa moralo pustiti domačo vas ter iti mirit upornike. Toda nekateri so se pa poskrili po gozdih in planinah, da jih gosposka ni z lepa dobila. Med zadnjimi je bil tudi Gozdarjev Janez, ki jo je, kakor smo čuli, potegnul celó iz dežele.

Toda gosposka se ni šalila z njimi. Lovili so neprenehoma, in vsi zaloteni „šitarji“ so morali po kratkih vojaških vajah naravnost na Laško. Če pa katerega niso mogli vjeti, trpela je zato cela hiša. Poslali so namreč v take hiše „sekacijon“, pravo kugo za kmeta.

Enaka je zadela Gozdarjeve. Na večkratno zahtevanje, da se ima sin Janez oglasiti pri gosposki zaradi vojaščine, odgovoril je Gozdar, da ga ni doma, in da tudi sam ne vé, kod se klati in potika. Le toliko so zvedeli beriči, da je skoro gotovo celó na Stajerskem.

Nekega jutra potrka na Gozdarjeva vrata nekdo prav močno. Ko Gozdar odpre, stopi predenj precéj priletan korporal, navihanih brk, ter mu, rekoč se, pravi:

„No, ker se vam je sin izgubil, sem pa štiri druge pripeljal.“ In pokazal je na svoje tovariše.

Gozdar je precej vedel, kam pes taco moli. Nejevoljen je bil. Toda pokazati si ni upal, da mu prišleci niso po volji. Predobro je poznal take góste že od drugod. Vojaki vstopijo. Korporal prebere Klemenu postave, koliko mesa in kakošne jedi se morajo zvesto dajati cesarskim možém, in da ti ostanejo toliko časa pri hiši, da se sin vrne in se oglasi pri gosposki.

Vse očetovo izgovarjanje, da ne vé zánj, da ni on kriv tega, ne pomaga ničesar. Vojaki se vgnezdijo pri Gozdarju ter se ne menijo za materine tožbe, niti za očetove hude poglede. Surovo zahtevajo dnevne hrane, naj dobé, kjer hočejo. Bili so to rogovilasti možje, hudih obrazov, pa kaj smolnih prstov. Vse je moralo biti pod ključem. Pa še to ni dostikrat mnogo izdalo. Zvohali so ključe, ah pa s ponarejenimi odpirali ter kradli mesnino in sploh vse, kar jim je prišlo povoljnega pod roke. Ko so pa jedenkrat pri Gozdarju pospravili in pojedli, stegali so svoje prste tudi po posestvu drugih Doseljanov, tako, da so bili pri vseh silno na slabem slovesu. Poleg tega so bili pa še silno izbirčni. Krub jim ni bil nikoli dosti bel, meso vedno pretrdo ali premehko, čeprav so sosedinje trdile, da ne zná nobena kuhati bolje od Gozdarke.

Za vso to skrb in postrežbo pa ni nobeden premaknil najmanjše stvarice. Ne da bi bil kdo preklal polence, ali prekidal sneg ter malo postregel ubogi Mini, ki je imela dela čez glavo veliko. Nekeč je tožila sosedi:

„Bog nam pomagaj in Mati sedem žalostij! Ob vse nas bodo dejali ti požeruhi. Nobena reč jim ne izdá nič. Moka mi pohaja, zabelje ni več v deži, prihranjen denar sva izmetala za meso, — kar nič več nam ni živeti. Če se ne spravijo ti pritepenci, morava priti na beraško palico.“

In res se je hudo godilo Gozdarjevim. Oče Klemen je odločno povedal vojakom, da jih ne more dalje rediti. Naj torej zapusté hišo, ker bi sam rad videl, da se sin povrne, pa si ne more pomagati.

Trdosrdni vojaki se mu porogljivo nasmejajo ter se ne menijo za njegove besede.

Prihodnje jutro so pa tirali kravo iz bleva ter jo gnali prodajat.

Sosed Brenee je stal pri oknu ter gledal trdosrdne vojake, ki so natekali ubogo žival, ker ni hotela po zimi od doma. Stisnil je pest ter natihoma žugal:

„To niste cesarski služabniki, ampak vražje duše ste! Kar podavil bi vas, kakor zelenega pajka, in nič bi se ne pregrešil.“

Hudobni, nikdar mirujoči jeziki klepetavih babnic so pa celó hoteli stvar tako imeti, da je Klemen sam kriv nesreče in pa njegova Mina, ker sta sina premalo trdo imela ter mu marsikaj dovolila, kar bi ne bilo treba. (Dalje sledi.)

razume! Tako bomo delali tudi nadalje. Sedaj mi pa „Edinost“ kar naravnost nalaga „domače naloge“ ter mi določuje da.

To pač od liberalnega lista ni lepo. „Edinost“ bi morala vendar tudi meni kaj svobode privoščiti. „Edinost“ pravi, da narodnostno vprašanje mi ni — jasno! Subjektivno mnenje! Tudi sam izpovedam: Da, pojem „Edinosti“ o narodnosti mi je zeló — temen, ker nima razlogov! „Edinost“ zamenja smoter in sredstvo. Tu je glaven razlog, da se ne vjemamo glede narodnosti, cerkve itd.

Pravite, da boste omenjena vprašanja Vi razpravljali. Mi se bomo opirali na katekizem, — a Vi na „Slovanski Svet“! To vémo že naprej. „Slovanski Svet“ se je začel izliviati v vse slovenske liberalne liste. Zaveza je že jasna!

„Edinost“ piše: „Da, da, za Vas potrebuje to vprašanje (slov. cerk. vpraš.) zaresnega študija; a drugi so to vprašanje imeli že davno rešeno pred seboj (o je, da je narodnost neodvisna od vere, kaj ne?) in niso potrebovali še le znanih „kijevskih listov“ in „dunajskih odlomkov“ in tudi ne avtoritete prof. Jagiča (kaj ta vé nasproti „Edinost“-nemu osovju?).“

Da, da, Vi ne potrebujete toliko „kijevskih listov“. — tembolj pa moskovskih ste potrebovali, sicer bi ne bili mogli priti do takih nazorov o narodnosti in cerkvi, kakor jih imate!

Sedaj pa še par tolstih:

1. Čujtel! Leon XIII. je na strani „Edinosti“ in nasproti ljubljanskemu škofu. Piše namreč „Edinost“ doslovno (105): „In ti ljudje (latinizatorji) so zasnovali stranko na Slovenskem, so prosili letos blagoslova za prvi slov. katol. shod od tistega papeža Leona XIII., kateri je priobčil encikliko „Grande munus“, torej od papeža, ki je umel pomen organizacije cerkve, organizacije „cirilo-metodejske cerkve“. Znano pa je, da je za blagoslov prosil ljubljanski škof. Torej papež Leon XIII. je proti ljubljanskemu škofu, proti udeležencem slov. katoliškega shoda, mej njimi 400 duhovnikov.“

Tako bega „Edinost“ ljudstvo. „Edinost“! Kako pa je mogel papež poslati blagoslov „latinizatorjem“, katere po Tvoji lastni izjavi v „Grande munus“ graja? Laž ima kratke noge. „Mentita est iniquitas sibi!“

2. To pa je še debelejši: Po „Edinosti“ so vsi škofje ilirske metropolije slepo sredstvo v rokah „podlih latinizatorjev“!!! „Edinost“ piše od besede do besede: „Tako daleč se je morala podlost naših latinizatorjev ali sedanjih ligašev razkriti in ovaditi, da sami pripoznavajo, da (sledede besede so debelo tiskane) niso poznali stvari, katero so pobijali in zaradi katere so bili prouzročili celó skupen pastirski list na Slovenskem (105).“

Tako skuša „Edinost“ spraviti obrekovaje škofo ilirske provincije ob čast, ob spoštovanje. Skuša jih spraviti v ime sovražnikov Slovencev, v ime „latinizatorjev“, ki nasprotujejo naredbam papeževim! — „Udaril bom pastirja in — ovce se bodo razpršile.“ To je taktika slovenskega liberalnega časopisja, v katerega obrambo so se v najnovjšem času vzdignili i hajduci z „kolcem in konopcem“. — Le naprej! Na naši strani ni strahú!

Liga + 1.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. januarja.

Nova večina, to je stvar, s katero se pečajo vsi avstrijski politiki. Pogajanja se ne vrše kaj gladko. Težave dela, kakor se govori, grof Hohenwart. Predlagal je več sprememb vladnega programa, da bi tako vanj spravil vse konservativne zahteve. Tako premenjen program pa seveda ne ugaja levičarjem, ki bi že tako najraje videli, da bi Hohenwartovega kluba ne bilo v novi večini. Ali Poljaki podpirajo grofa Hohenwarta in vitez Jaworski nikakor ne prikriva, da bi Poljaki novi večini ne pristopili, ako v njej ne bode grofa Hohenwarta s svojimi somišljeniki. Vladni listi opominjajo vse

stranke k prijenljivosti, posebno pa levičarje in Hohenwartov klub, ker drugače se nova večina ne bode dala doseči. Kolikor se sedaj vé, je jedino Jaworski se izjavil odločno za vladni program in obljubil vladi pristop v novo večino. Hohenwart je pa le obetal, da bode prigovarjal njegov klub, da se pridruži novi večini. On menda čuti, da bode zadel v klubu na upor in torej neče nič gotovega obljubiti. Vladni program tako malo ugaja konservativcem, da mnogi nikakor ne morejo v novo večino vstopiti, če se ne predala. Ugodni premembi vladnega programa se bi pa gotovo upirala levica, ker se jej sedanji program zdi premalo liberalen.

Tudi za **moravske Čehe, Rustne in Coroninijev klub** je odprta nova večina in vladni listi že vabijo te frakcije, da pristopijo novi večini. Coroninijev klub bode najbrž tudi pristopil, morda tudi Rusini. Za moravske in šleške Čehe pa ne verjamemo Dali bi Mladočehom priložnost za agitacije proti sebi, ako bi vstopili v tako večino, od katere Čehi nemajo dosti pričakovati. Moravski in šleški Čehi pač tudi ne morejo privoliti, da bi se Nemcem zagotovile vse dosedanje postojanke. V teh dveh deželah, posebno še v Šleziji še ni izvršena narodna enakopravnost in narodni zastopniki si morajo prizadevati, da pridobé Slovanom pravice, ki jim gredo.

Mladočehi in protisemiti pa morajo služiti za strašilo, s katerim hoče vlada druge stranke, posebno pa levičarje pridobiti za novo večino. Vladni listi namreč pišejo, da dela le za Mladočeha in protisemite, kdor se upira novi večini. To svarilo bi gotovo kaj izdalo, ako bi le kdo verjeti mogel, da bi grof Taaffe začel z Mladočehi in s protisemiti pogajanja. Posebno poslednjih se levičarji grozno bojé. Z Mladočehi bi pa utegnili biti še dobri prijatelji, vsaj so že sedaj Mladočehi levičarje večkrat podpirali v državnem zboru. Razlika mej njimi ni tako velika, oboji so liberalci.

Narodno enakopravnost bi radi levičarji preprečili s pomočjo sedanjih pogajanj o novi večini. Zato pa zahtevajo, da se pusté povsod Nemcem vse dosedanje pozicije. Pričakovali so, da jih bodo v tem oziru podpirali tudi Poljaki, ali kakor kaže, so se zmotili. Glasilo poljskega kluba piše, da je pač želeli, da se ustavijo narodni boji, ali to se ne sme tako zgoditi, da bi se v bodoče v vsaki novi češki šoli na Moravskem in v Šleziji ali pa v vsakem novem imenovanju kacega slovenskega uradnika že moglo videti kako rušenje dogovorov. Pri svojem napredovanju čutijo narodi nove potrebe, in na te potrebe se ne ozirati, bi se reklo, prezirati ustavo. Sedaj liberalci vedó, da Poljaki jim nikakor ne bodo ponudili roke v zatiranje družih avstrijskih Slovanov.

Panamski škandal je torej omajal francosko vlado in pa Floqueta spravil s stola zborničnega predsednika. Vlada je največ zaradi tega dala ostavko, ker se vedno določneje govori, da Freycinet ni čist pri tej stvari. Loubet in Bourdeau sta se pa naveličala ministrovanja v tem težavnem času. Loubetu je stališče tudi zaradi tega težavno, ker je on kot bivši ministerski predsednik nekoliko oviral, da se panamska zadeva ni takoj s prvega odločneje doganjala in tako dobilo vseh dokazov proti kompromitirancem. Vsled vladnega obotavljanja so mnogi kriveci dobili čas, da so uničili vsa dokazila proti njim. Pri volitvi novega zborničnega predsednika je bilo veliko razburjenje, ker je pri prvi volitvi kandidoval tudi Floquet. V zbornici je mej volitvijo bilo veliko krika, zabavljanja in nekateri gospodje bi si bili celó v lase skočili, da jih neso drugi pomirili. Tako bode pa vsled tega le nekaj dvobojev. Nedavno se je mislilo še, da je Freycinet nenasdomestljiv, ali danes se pa že govori, da se na njegovo mesto pokliče kak general. Pred malo časa bi se republikanci še z rokami in nogami branili generala, ali sedaj so pa že zadovoljni z njim, videč, da je mej civilisti težko najti sposobnih in poštenih mož. Pred apelnim sodiščem se je začela obravnava proti upravnim svetnikom pri panamski družbi zaradi goljufije in poneverjenja. Obravnava ni posebno zanimiva, ker pri njej politične stvari ne pridejo na vrsto, kajti podkupljeni poslanci pridejo pred porotno sodišče. Že prvi dan je pokazal, da se je pri vsem panamskem podjetju postopalo jako nepravilno in lahkomisljeno. Zanašalo se je vse na slavno ime starega Lessepsa in pa na kak srečen slučaj. Delalo se je z velikanskimi reklamami.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. januarja.

(Papežev jubilej.) Odbor „Katoliške družbe“ se je včeraj posvetoval, kako bi se dostojno proslavil bližajoči se jubilej sv. očeta. Sprožila se je misel, naj bi se poleg cerkvene slovesnosti osnovalo romanje v Rim, ali naj bi se uprav v spomin te slovesnosti osnovalo katoliško učiteljsko semenišče. Posvetovanje se bo nadaljevalo v nedeljo ob 7. uri zvečer. Želéti je, da bi se po vseh krajih vršila taka posvetovanja.

(Naznanilo.) Vzajemno podporno društvo v Ljubljani, registrovana zadruga z omejenim jamstvom, vredilo je svojo pisarno že toliko, da zamore v njej redno poslovati. Od danes za naprej pošiljajo naj se vsa društva tikajoča se pisma naravnost v pisarno ravnateljstva, kongresni trg številka 17, novo uršulinsko poslopje. Kakor že sedanje prijave dokazujejo, nadejati se je velike udeležbe in zato prosijo se vsi, kateri hočejo v društvu pristopiti, da se pismeno ali ustno v uradni pisarni precej oglasijo, ker drugače bi se koncem meseca nakopičilo preveč dela.

Načelnik: S. Pogačar. Vodja pisarne: Prosenec. (Tiskovna pomota.) V včerajšnji dnevni novici „Cesarjev dar“ je tiskovna pomota, ter je brati ne „3000“, ampak „300“ glđ. za pogorelce v Dolnji vasi v novomeškem okraju.

(Osrednja komisija za ohranjenje zgodovinskih spomenikov) V zadnji seji poročal je ministerjalni svetnik dr. Lind o dopisu stolnega prošta čast. g. Orožna v Mariboru o obnovitvi starega gotiškega svetilnika pri stolni cerkvi v Mariboru in o popravu nagrobnega spomenika Marko baronu Eggu v tej cerkvi.

(Srednje šole na Kranjskem) obiskovalo je pričetkom šolskega leta 1892/93, in sicer v Ljubljani državno gimnazije 681, a spodnjo gimnazijo 393 dijakov; kočevsko gimnazijo 107 in novomeško 212 dijakov, vkupno torej 1393; ljubljansko veliko realko je pohajalo 373 učencev.

(Poreka.) Prihodnji ponedeljek se bode poročil g. Moric Neuberger, doktor vsega zdravilstva v Ložu, z gospico Franjo Pečetovo v Starem Trgu pri Ložu.

(Konkurz) je proglašen na imenje Fr. Škrbinca, posestnika, žitnega trgovca in molarja v Dragomlji kamn. okraja. Konkurnim komisarjem imenovan je okr. sodnik g. Jul. Polec in upravnikom imovine g. dr. Temnikar; rok je dne 19. januarja ob 9. uri dopoludne v Kamniku.

(Zmrznena se našli.) 50letni čevljar Andrej Vehear iz Bevk je dne 7. t. m. ob polu petih zvečer popolnoma pijan šel domu. Drugi dan so ga našli na okrajni cesti vsega otrpnenega. Ljudje so ga odnesli v Korčetov hlev, kjer so ga zakopali v gnoj in pustili. Ko je žandarmerija zvedela, šla je na lice mesta, dala izkopati zmrznenca, ki je še slabo sopol, in prenesti v Korčetovo hišo, kjer so ga zavili v mokro rjuho in drgali po telesu in mu dajali kave. Poklicali so zdravnika dr. Marolta. Posrečilo se pa vendar ni, zmrznenca pripraviti k zavesti in zdravnik se je izjavil, da ni nobenega upanja, da bi ostal pri življenju.

(Zdravje) v mestni občini ljubljanski. Od 1. do 7. dne januarja jih je bilo rojenih 18, mrtvrojeni 3 in umrlo 29, mej poslednjimi 7 tujcev in 11 v zavodih. Umrli je 1 za grizo, 2 za dušljivim kašljem, 4 za jetiko, 5 za vnetjem sopilnih organov, 1 za mrtvoudom, 4 za starostno oslabeleostjo in 1 se je sam umoril. Ostalih 11 jih je umrlo za različnimi boleznimi. Šest jih je zbolelo za oslovskim kašljem, 3 za noricami in 2 za bripo.

(Zmrznil) je v noči od sobote do nedelje 8. t. m. na poti mej Sinjo Gorico in Blatno Brezovico nek čevljar iz Bevk. Živel je v nezavednosti še do nedelje zvečer.

(Naša stara velika pratika (Blaznikova), ki ima na čelu podobo sv. Jožefa, katero je nepozabni oče Bleiweis tako dolgo vrejeval, vrgla se je na liberalno stran. Kako to? vprašate. V „pogovoru pod lipo“, kjer se kratko omenjajo važne domače in tuje dogodbe, ne najdeš niti besedice o slovenskem katoliškem shodu, ki se je tako slovesno vršil v Ljubljani. Pač hinavsko zdihuje, da imamo na Kranjskem domače razprtije, ki nam le škodujejo, in da, žal, še ne kaže, da bi bil kmalu konec domačim preprirom. Tega seveda pratikin modrijan neče umeti in povedati, da bi bil hitro konec preprirom, ko bi se naše domače zadeve obravnavale po načelih kato-

liške vere, katera so se poudarjala na katoliškem shodu, ne pa po publih liberalnih frazah in po glavi brezvrnih časnikarjev. Predobro se pozna roka, ki zdaj piše in vrejuje pratiko. Svetovati sicer zna, kako pregnati živini uši (glej pratiko 1898), toda svetovati našim liberalnim pustolovcem in časnikarjem, naj molčijo in nikari ne hujkajo naroda zoper katoliško cerkev, t. j. zoper škofe in duhovnike, to seveda presega daleč modrost in srčnost pratikarjevo. Izdajateljem pratike pa svetujemo: Če ne morete boljšega berila privedati pratiki, opustite rajše še to in objavljajte samo seime. O blagi, pokojni Poklukar, kje si?! Liga + 19.

(Udanostne izjave liberalcem — trn v peti.) Iz Horjula se nam poroča: „Slovenski Nar.“ silno bodoje zaupnice občin prevz. knezoškofu ljubljanskemu. Zato pa išče po svojih pomočnikih kar le more, da bi kak polenček vrgel na škofa in vse tiste, ki si upajo javno pokazati svoje spoštovanje in udanost do svojega višjega pastirja. Kaj pa da „Narodu“ do resnice ni toliko — to vemo že davno — in, da pravo trdimo, hočemo takoj dokazati. „Slov. Narod“ ima dopis iz vrhniške okolice dne 4. t. m., ki se seveda ni skoval v Horjulu, ampak tam v kovačnici ob Ljubljani, kjer ima par liberalnih kričačev veliko besedo. Ne odgovarjamo „Narodovemu“ dopisniku radi tega, češ, da nas boli, ako nas „Slov. Narod“ napade, ravno nasprotno, to nam je spričevalo pošteni-ga ravnanja, ampak radi onih, ki vse verjamejo „Narodu“. Kolikor stavkov je v imenovanem dopisu, toliko je skoro laži! Dopisnik pravi, da je udanostno izjavo horjulsko pisala nežna roka, torej ženska! Da to ni res, prepriča se lahko dopisnik na licu mesta s primerjanjem pisave. Sicer bi pa vrhniškemu dopisniku in somišljenikom svetovali, naj pred vsem pomeđ doma in naj nikar svojih žensk ne silijo v politikó, predlagajoč jim resolucije, naperjene zoper katoliški shod, potem naj še le hodijo v Horjul kaj takega praviti, kar seveda mi že davno vemo. — Ravno tako z občinskimi odborniki lahko spričamo, da ni tako, kakor je „Narodov“ dopisnik obrnil glede obnaše našega starega župana. Kot župan bi se že moral bolj prepričati, ali je ženska pisava ali ne, in povedali bomo takoj, da je bil to le županov prazen izgovor. Župan je večkrat rekel, da izjave ne podpiše, torej čemu njemu, takemu možaku, tak izmišljen izgovor? Župan je rekel pri seji, da izjave zato ne pošljimo, ker bi se ž njo zamerili posvetni gosposki in bi nam taka izjava škodovala. Kdo je županu vdihnil to misel v glavo, že vemo dobro. Naj svet tedaj vé, s kakimi vzroki begajo liberalci moze zoper izjave! Taki, ki v cerkev ne hodijo, ali pa če pridejo, vedno z glavo prikimavajo ali odkimavajo k temu, kar pridigar govori, taki nas ne bodo učili, kaj in komu je treba verovati. Ravno tako ni resnično, da bi kdo lovil Bog vé kako odbornike za podpis. Eden občinskih svetovalcev je župana večkrat spodbadal, da pri seji izjavo spravi na dnevni red, a ni hotel, z znanim izgovorom, in ko je videl, da drugače ne gre, sklical je sejo na tak dan, ko je vedel, da bode nekaj odbornikov po opravih zadržanih, k seji priti. In radi tega se je izjava prej podpisavala in iz nobenega drugega vzroka ne. Seveda je tudi laž, da ni bilo občinskega pečata na izjavi. In še več je takih zavijan. Toda mislimo, da je dovolj označena pisava dopisnika „Slov. Naroda“ in studiti se mora vsakemu pošteni-jaku tako obiranje pošteni slovenskih mož od strani „Narodovih“ težakov, in zato vračamo konec njegovega dopisa: „Tak pomen imajo dopisi liberalnega časnikarstva zoper izjave do Prezvišenega.“

(Velike polit. občine naj skladaje denar za šolske stavbe?) Iz učiteljskih krogov se nam piše: Z ozirom na razglas c. kr. dežel. šol. sveta, kateri določuje, kdo naj plačuje na Kranjskem stroške za šolske stavbe dovolite, mi, da napišem par vrstic. „Učit. Tov.“ od 1. t. m. omenja s kratkimi vrsticami, da se je v prvem letošnjem društvenem večeru temu razglasu pritrjevalo. Pri tem bi imel jaz svoje pomisleke. Ali ni že pred 20 leti sem ter tje po deželi nekaj takega bilo? Baš jaz sem služboval v takem kraju, kjer je morala šol. občina skladati nič manj kot za tri šole pri davkih; to je bil grom in upor da se še zmurom dobro pomni v onem kraju. Ali ni tudi sedaj takega pričakovati? Po novem bode morala šolska občina, ki že ima levo šolsko poslopje in je za to sklada'a pri davkih že več let, zopet plačati za sosedno šolsko občino, katera prvi doslej bora ni pripomogla, ali kako? Da pa ne reče kdo, samo kritikujem, povem, kako bi se v

tej zadevi najboljšo ravnale in za ljudstvo najmanj občutljivo izvrševale. Male šolske občine so ubožne, ne morejo same postavljati dragih stavb, velike politične občine se branijo po pravici rekoč, mi ne bomo nikoli otrok v šolo tja pošiljali, imamo šolo doma, zakaj bomo plačevali. Nedvomno bi bilo najbolje, da se napravi pri okrajnem glavarstvu posoben fond za stroške šolske stavbe; za ta fond naj bi pobirale vse davkarije celega glavarstva nekaj doklade za šolske stavbe. Ta fond bi se potem porabljal za šolske stavbe, naj si bode kjerkoli; in sicer naj bi nosil polovico stroškov, a drugo polovico šolska občina sama, tu bi se vršilo in plačevalo vse mirnim putem. Moja želja je tudi, da še kdo drugi svoje misli o tem pove in stavi kake dobre nasvete.

(Iz Celovca) dne 10. t. m.: Na koroškem „parteitagu“ izvoljeni „generalštáb“ je imel minolo nedeljo prvo sejo v dvorani trgovinske in obrtnijske zbornice. Malo, recimo čudno se nam zdi, v kakšni zvezi sta „parteitagov generalštáb“ in trgovinsko-obrtnijska zbornica!! Posvetovanja so ostala tajna!! — Že dne 13. decembra pr. l. posvetoval se je odbor „bauernbunda“, kako mu je postopati zoper „slovensko-klerikalne agitacije“, a i ona posvetovanja so ostala tajna!! Ker tedaj javno nasilstvo ni dovedlo naših nasprotnikov do njih smotra nasproti Slovincem, hočejo nas sedaj uničiti s skritimi napadi z raznimi tajnimi zviječami! No, Slovenci starodavnega Korotana prestali smo že marsikaj; mnoga orodja — malo častna! — so se rabila, da bi bila nas strla! Upamo, da nas bodo i najnovejše zviječne spletke našle pripravljene, da nas i ta sila ne bode strla! V to pomozí Bog! — Pri posvetovanju „generalštába“ v nedeljo prišlo je do hujšega razpora med nemškimi nacionalci in liberalci. A kakor poročajo „Fr. Stimmen“, združili so se konečno vsi zopet „v znamenju jedinstva“. Pač odveč, da se to še posebno poudarja! Kedarkoli je šlo zoper Slovence, nemški nacionalci in liberalci še nikoli (!) niso bili nesložni! — Tukajšnji g. dež. predsednik Schmidt-Zabierow je v soboto odpotoval na Dunaj. rj.

(S Koroškega) dne 10. januarja: Kako zelo se naši ultra-Nemci brigajo za slovensko gibanje, pričajo celovške „Freie Stimmen“, ki so začele tudi naznanjati shode naših Ciril-Methodovih podružnic. Da pri tem po svoji stari navadi udrihajo s trdimi nemškimi cepci čez „transkarawankische Hetzer“, zlasti pa čez „den aus Tomanien verschriebenen Klagenfurter Hermagoras-Bruder“, je samo ob sebi smevno. — Zloglasna „Bauernzeitung“, klepetavo glasilo še bolj zloglasnega koroškega „bauernbunda“, ki skrbi za vse prej, nego za blagor kmetijskega stanu, naznanja, da hoče vsakomur, kdor listu pridobi pet novih naročnikov, list brezplačno dostavljati! Tako delajo nasprotniki, saj imajo denar in moč na svoji strani ter trosijo po slabih teh listih seme brezverskega nemčurskega laži-liberalizma med naše ljudstvo! Da bi pač Slovenci odločno zavržali vse take časnike in segali marljivo po dobrih domačih knjigah in časnikih! Ob „parteitagu“ očitalo se je slovensko-katoliški stranki, da „Mir“ brezplačno razširja med ljudstvom. No, sedaj vemo vsaj, kje v istini tako delajo in želeli bi, da si gospodje Luggin et consortes to enkrat za vselej — zapomnijo.

(Kje je radodarnost?) Z Goriškega se nam piše: Hude so polemike in dolgočasne, kaj ne, gosp. vrednik! Pa če tudi take, so vendar tu pa tam potrebne, da ne verjame svet vsega, kar trobijo po časopisih samooblastni in v sebe zaljubljeni liberalni vredniki. „Qui tacet, consentire videtur“ — no, mi ne bomo molčali! Prva številka letošnje „Soče“ piše v članku: „Radodarni doneski“ doslovno te besede: „Neimenovan dobrotnik poslal nam je 50 gld. z besedami: Sprejmite priloženo svoto . . . na mesto onih, ki so se v zakristiji zavezali, da vam nič ne dajo“. Lep poklon za goriško duhovščino, kaj ne? Prvič ne zaslužimo več stanovskega imena, drugič ne podpiramo nič narodnih zavodov! Pa dosti tega, oglejmo si, ali je goriška duhovščina res tako nenarodna! V Gorici imamo dvojne narodne zavode. Prvi narodni zavodi so „Slogini“. Ali res duhovščina nič ne daje za „Slogine“ namene? Prosim drage „Sočine“ čitatelje, pogledjte zapisnik lajskih radodarnih doneskov za „Slogi“! Ali ni polovico skoraj zložila goriška duhovščina. Žal, da nimam vseh števil „Nove Soče“ več pri rokah, s številkami bi dokazal, kako se je duhovščina v zakristiji zavezala, da nič ne dá za take namene. Drug zavod je slovensko Alojzijevisče,

zavod, v katerem dobivajo nadarjeni in vzgledni dečki slovenskih starišev hrano in stanovanje brezplačno. V tem zavodu so dečki, ki obiskujejo še le ljudsko šolo, dokler niso sprejeti v malo semenišče. V oskrbovanje imajo sestre križanke, v poučevanje doma še posebnega učitelja. Namen zavoda je, ohraniti take dečke pridne in nepokvarjene, da bi, ne okusivši strupa zapeljivosti, bili enkrat ali dobri dušni pastirji, ali sicer pošteni državljani. Zavod nekako skrbi, da bi Slovincem na Goriškem zagotovili narodno in pošteno inteligenco, katere bi kmalu ne bilo, če bi šlo tako dalje. Ker redki so stariši, ki bi si upali pri nas dati sina v šolo radi ubožstva. Ali ni torej „Alozijevisče“ tako naroden zavod, kot so „Slogini“ zavodi? In kdo vzdržuje ta zavod? Edino brezdomovinska goriška duhovščina. Samo v minolem letu zložila je naša duhovščina za „Alozijevisče“ (po odšteti 150 gld., katere je daroval deželni zbor) 1646 gld. (recimo: tisoč šest sto šest in štirideset goldinarjev), ko je zraven tega vedno še izdatno podpirala „Slogine“ zavode, največji brezdomovinec dr. Mahnič pa je odstopil zavodu svoje lastno stanovanje brezplačno. Tako se naša duhovščina v zakristiji zavezuje svoje žepe. In „Soča“, kaj pravi o „Alozijevisču“? Niti ne omenja ga ne. Taka je liberalna pravico- in resnicoljubnost!

Liga + 24.

(Iz Gorice) se nam piše: Goriška gimnazija štela je začetkom šolskega leta 427, realka pa 253 dijakov. — Padel je na ledu 14 letni dijak Brunščini iz Ronk dne 7. januarja in si nogo zlomil. Drsalcí pozor!

(Svarilo.) Hudobna ženska, najbrž Kočevarica, je v preteklem letu hodila po mnogih krajih dežele, prosila šentertja milodarov in sleparila duhovnike zlasti s tem, da je daleč od tam nastavljene masnike obrekovala. Skoro gotovo je bila tudi na Stajerskem, ker znan mi je vsaj jeden slučaj, da je strašno obrekovala nekega gospoda iz Stajerskega. Naj se ne verjame, kar je ta peklensko-zlobna ženska govorila, in če se še kje prikaže, naj se skrbi, da pride pod ključ.

Anton Peterlin, župnik.

(Shod nemške-nacionalnih visokošolcev v Celovcu) v soboto dne 7. t. m. se je po poročilu celovških listov obnesel precej — piškavo! Dasi so bobnali na vse pretege, naj se narodni Celovčani „polnoštevilno“ zberejo in počasté dijake s svojo navzočnostjo, dasi so se vsem celovškim „prvakom“ pošiljala posebna vabila, zbrato se je jedva poln „ducat“ gostov in občudovalcev mladih borilcev za znani „furor teutonicus“. Zato je bila menda tudi vsa „Stimmung“ precej — poparjena in ves napor brez pravega pomena. Besedičila sta neki cand. jur. F. Okorn o „teznjah narodnega dijaštva“ in Benedikty o „dijaških odnošajih na avstrijskih visokih šolah“. Okorn je po svoje besedičil zoper — Slované in žide ter okreal nemško „Bierbankpolitik“. Rekel je, da dijaki odločno in nepogojno stojé na strani Schönererjevi. — Koliko piva itd. se je ta večer izpilo, in je-li drugo jutro bilo v Celovcu videti več „pustih“ glav, nego drugikrat, o tem žal manikajo natančnejša poročila!

(Kaj veljaje bolezn.) Leta 1891 imel je drž. zaklad stroškov za infekcijske bolezni 160.534 gld. 91 kr., in sicer na Kranjskem 5863 gld. 75 kr.

Cerkveni letopis.

Novi kraljevograški škof. Ko se je preselil v večnost nepozabljivi kraljevograški škof prem. g. Hais, želelo je verno ljudstvo in duhovščina njemu vrednega naslednika. Tacega so dobili v osebi preč. g. kanonika Edvarda Brynych a, kojega je za škofa te dni imenovalo Njegovo Veličanstvo naš cesar in kralj.

Edvard Brynych se je rodil dne 4. maj. l. 1846 v Vlasevicah (okraj Pilgram). V šolo je hodil v Henr. Gradcu, Kutni Gori in Jičinu, kjer je tudi dovršil srednje šole. Sprejet je bil v bogoslovno semenišče v Kraljevem Gradcu in posvečen l. 1868 v duhovna Njegova prva služba je bila v Žunicah v Jičinskem okraju, kjer je prebil osem let. Dasi ravno je imel ondi veliko opravka, je vendar pisal svoje povesti za priprosto ljudstvo. L. 1876 je bil premeščen v Kraljev Gradec, in po napravljenih izpitih je postal l. 1877 profesor duh. pastirstva na ondotnem semenišču. Kot profesorja so ga vsi bogoslovci spoštovali in ljubili. Bekli so o njem: „Ako postane kateri bogoslovec prav goreč in natančen duhovnik, je po milosti Božji — zasluga profesorja Brynych a. On je imel cela naša sreča.“

Brynych je bil vedno jako delaven na leci, v spovednici, kot predsednik društva katoliških rokodelskih pomočnikov, in kot pisatelj. Njegove povesti, brošurice „Slova pravdy“, koledar „Meč“, so ljudstvu silno prikupile v veliko jezo mnogoštevilnih protestantov, kojih krive nazore in nauke je v njih dobre pobijal in zavračal.

Ako ravno bi želeli, da bi sedanji škof prem. g. Edvard Brynych med nami v Pragi ostal, smo vendar veseli, da si je Bog njega izvolil za višjepastirsko službo, in zato mu kličemo iz polnega srca: „Ad multos annos!“

Kanonik Kissler †. V nedeljo 8. t. m. je umrl na Dunaju starosta dunajskega metropol. kapitlana, kanonik dr. Josip Kissler, upokojeni vseučilišni profesor, nadškofjski konzistorijalni svetovalec, vitez reda železne krone 3. reda, star 80 let.

Društva.

(Odbor narodne čitalnice ljubljanske) se usoja naznanjati č. p. n. društvenikom čitalniškim, da priredi društvo v letošnjem predpustu dve plesni zabavi, in sicer: v sredo 18. januarija: plesni venček; v sredo, 1. februarija: Vodnikov ples. Oba plesa se bosta vršila v redutni dvorani. Pristop imajo k obema plesoma poleg društvenikov tudi povabljeni in vpeljeni gostje. Za Vodnikov ples se bodo razpošiljala še posebna vabila. Pri obeh plesih svira godba c. in kr. domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Začetek obema plesoma ob 8. uri zvečer. K prav mnogobrojni udeležbi vabi najprijaznejše odbor.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Ilirski Bistrici) razpošilja nastopno vabilo na veselico, katera se priredi v prid družbe sv. Cirila in Metoda dne 15. prosinca 1893 v prostorih Jelovškove gostilne v Il. Bistrici. Vspored: 1. Venec slovenskih pesmij, 2. žive podobe, 3. šaloigra: „Popolna žena“, 4. žive popobe, 5. šaloigra: „Sam ne vé, kaj hoče“, 6. žive rodobe. Prvo točko, kakor tudi med posameznimi točkami, svira tukajšnja godba. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za posamezne osebe 50 kr., z rodbino 80 kr. Preplačila se hvaležno sprejmo! K obilni udeležbi vabi odbor.

(Občni zbor ormoške ženske podružnice sv. Cirila in Metoda.) Vabilo k občnemu zboru ormoške ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda ki bo dne 5. svečana 1893 ob 4. uri popoldne v gostilni g. Fr. Gomzija v Ormožu. Dnevni red: 1. Poročilo vodstva, 2. volitev načelnštva, 3. volitev podružničnih zastopnikov za velko skupščino, 4. sprejem novih udov in vplačevanje družtvenine 5. predlogi. Po občnem zboru vršila se bode tombola na družbino korist in prosta zabava z deklamacijo in petjem.

Telegrami.

Dunaj, 11. januarija. Danes popoldne so se podpisale pogodbe mej vlado in Rothschildovo skupino o valutnih operacijah.

Beligrad, 12. januarija. Članom akademije je voljen z 10 glasovi Garašanin. Milan Obrenović in knez črnogorski dobila sta po tri glase. Garašanin je bil že poprej

odklonil morebitno izvolitev, češ da nima potrebne sposobnosti za akademika.

Madrid, 11. januarija. Ladija „Miramar“ Malage še ni zapustila. Cesarica Elizabeta pride incognito v Aranjuez, kjer se snide s španjsko kraljico Kristino.

Berolin, 12. januarija. V vojaški komisiji je izjavil Caprivi, da ni niti mej vladarji niti mej vladami nobenih sovražnostij. Mej Francijo in Rusijo je pa jako verjetno neka vojaška pogodba. Glavni udarec nasprotnikov trodržavne zveze bi vsekako veljal Nemčiji kot najmočnejši trozvezni vlasti. Kakor skušnje učé, bode Nemčija morala preiti v ofenzivo, zato pa ne zadoščajo sedanja vojaška sredstva. Diktatura na Francoskem ni izključena. Pričakovati je, da se obnovi trodržavna zveza, ko jej čas poteče, ali gotovo to ni.

Umrli so:

9. januarija. Antonija Čamernek, delavka, 23 let, Vrtnice ulice 8, jetika. — Antonija Norberta Zmasser, usmiljena sestra, 33 let, Kravja dolina 11, jetika.

Tujci.

10. januarija.

Pri **Matiču**: Pollitzer, tovarnar; Kraus, inženir; Erlich, Fischer, Horowitz in Elsner, trgovci, z Dunaja. — Solmderburg, trgovec s Saškega. — Schuman, trgovec, iz Celovec. — Kopfstein, trgovec, iz Budimpešte.

Pri **Sonu**: Kaiser, trgovec; Wriessnig, ravnatelj; Plösch, zavarovalnični nadzornik, z Dunaja. — Fohn, trgovec, iz Gorice. — Neuroth, trgovec, iz Žates. — Trobuhović, zasebnik, iz Srbije. — Danberger s soprogo iz Trbiča. — Cohnert, iz Grada. — Baroninja Sartorio z rodbino; de Varda, nadporočnik; Vendramin, stotnik, iz Trsta. — Berlic, župnik, iz Boh. Bele. — Križaj, župnik, iz Prema. — Handler iz Beljaka.

Pri **Juzem kolodvoru**: Ivan in Marija Legat iz Lesec. — Wieserdienst iz Judenburga. — Schaffer, uradnikova hči, iz Kanfanara.

Ad št. 23 897.

Razpis službe vratarja pri mestni klavnici.

Pri mestni klavnici popolniti je začasno službo

vratarja

z letno plačo 300 gl., prostim stanovanjem in službinsko obleko.

Kdor bo prošil za to službo, dokaži, da ni star nad 35 let, da je trdnega zdravja in glede vedenja na dobrem glasu, razum tega pa da zna dobro pisati in računati.

Tako opremljene prošnje je vlagati

do 31. januarija 1893. l.

pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 10. januarija 1893.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja PAVEL SEEMANN v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 12. januarija.	
Papirna renta 5%, 16% davka	98 gl. 30 kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	97 „ 90 „
Zlata renta 4%, davka prosta	116 „ 80 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 55 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gl.	997 „ — „
Kreditne akcije, 160 gl.	316 „ 90 „
London, 10 funtov strl.	120 „ 55 „
Napoleonador (20 fr.)	3 „ 59 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemških mark 100	59 „ 20 „

Dne 11. januarija.	
Ogerska zlata renta 4%	114 gl. 30 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 75 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gl.	144 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gl.	162 „ 75 „
Državne srečke l. 1864., 100 gl.	188 „ 25 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97 „ — „
Zastavna pisma	100 „ 40 „
Kreditne srečke, 100 gl.	190 „ — „
St. Genois srečke, 40 gl.	67 „ 50 „

Ljubljanske srečke, 20 gl.	25 gl. 25 kr.
Avstr. rudočega križa srečke, 10 gl.	18 „ 75 „
Rudolfove srečke, 10 gl.	25 „ — „
Salmove srečke, 40 gl.	66 „ 50 „
Windischgraezove srečke, 20 gl.	65 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	151 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sav. želez. 1000 gl. st. v. 2828	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	92 „ 25 „
Papirni rubelj	1 „ 21 1/2 „
Laških lir 100	— „ — „

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Svētii pismeni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljateljico vred gl. 2-60.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariabifferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za doseg
kolikor mož visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnice.